

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupen JUDr. Petrou Smolovou, advokátkou se sídlem Americká 6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. KUSP-16948/2014/DOP/Ti, č. j. KUZZL-16948/2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2015, č. j. 41 A 51/2014 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 5000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 29. 7. 2015, č. j. 41 A 51/2014 - 34, zamítl Krajský soud v Brně žalobu žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2014, sp. zn. KUSP-16948/2014/DOP/Ti, č. j. KUZZL-16948/2014. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Zlína, ze dne 14. 2. 2015, č. j. MMZL 165503/2013, sp. zn. MMZL-71959/2013-LG-PŘ-OOSA-1480/13, kterým byl stěžovatel uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

[2] Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost, která však neobsahovala žádné kasační důvody dle § 103 odst. 1 s. ř. s., a nesplňovala tak podmínky řízení podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s.

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 8. 10. 2015, č. j. 2 As 235/2015 - 15, stěžovatele vyzval podle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých důvodů byla podána, a tyto důvody skutkově a právně konkretizuje. Stěžovatel byl zároveň poučen, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 14. 10. 2015. Ze záznamu o ověření elektronického podání doručení na elektronickou

podatelnu Nejvyššího správního soudu plyne, že zástupkyně stěžovatele odeslala doplnění kasační stížnosti do datové schránky zdejšího soudu ve čtvrtek dne 19. 11. 2015 v 10:04:56.

[4] Dle § 106 odst. 3 s. ř. s.: „*Nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.*“

[5] Uvedené ustanovení zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. K tomu srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 31. 1. 2006, sp. zn. I. ÚS 390/05 (publ. pod N 27/40 SbNU 219), v němž bylo uvedeno, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

[6] Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda stěžovatel doplnil kasační stížnost ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, jímž byl vyzván k doplnění kasační stížnosti. Usnesení bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 14. 10. 2015. Poslední den stanovené měsíční lhůty pro doplnění kasační stížnosti by tak připadl na 14. 11. 2015 [§ 40 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.], protože se ale jedná o sobotu, posledním dnem uvedené lhůty bylo v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pondělí dne 16. 11. 2015. Zástupkyně stěžovatele podala doplnění kasační stížnosti prostřednictvím datové schránky až dne 19. 11. 2015, tedy po uplynutí stanovené měsíční lhůty, aniž by stěžovatel požádal včasnou žádostí o prodloužení lhůty z vážných důvodů.

[7] Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že kasační stížnost nebyla v jednoměsíční lhůtě určené dle § 106 odst. 3 s. ř. s. doplněna a pro tento nedostatek nebylo možno v řízení o kasační stížnosti pokračovat, jelikož jen v této lhůtě lze rozšířit důvody kasační stížnosti; zákon přitom pro daný případ nestanoví jiný procesní důsledek než odmítnutí kasační stížnosti. O nutnosti odmítnout kasační stížnost pro její nedoplnění byl stěžovatel poučen. Byly tak naplněny všechny požadavky, které § 37 odst. 5 s. ř. s. klade pro to, aby kasační stížnost byla odmítnuta

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost ve výši 5000 Kč, rozhodl Nejvyšší správní soud také o vrácení tohoto poplatku dle § 10 odst. 3 věty třetí zákona o soudních poplatcích, podle níž, *(b)yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.*

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 20. listopadu 2015

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu